

[Kr. Johansen.]

Sammenligning, som man saa stærkt bebrejder den højtærede Landbrugsminister, at det var vist egentlig mig, der foretog Sammenligningen, og det skete under den Form, at jeg sagde, at de, der i Dag taler fra den Side, har lige saa lidt Ret til at tale paa Landbrugets Vegne, som Korntolderne i fordums Dage havde det. Den Sammenligning er i hvert Fald rigtig, og den tror jeg, at baade den højtærede Landbrugsminister og jeg til enhver Tid vil være i Stand til at forsvare.

Jefsen Christensen: Naar jeg tager Ordet igen, er det, fordi jeg lagde Mærke til, at det højeste, den højtærede Landbrugsminister kunde drive det til i dette Spørgsmaal, var at værne Jorddyrkerne her i Landet mod „fantastiske Dumpingpriser“. Han vil altsaa nok holde fast paa Dumpingpriserne, han vil holde fast paa Priser, der volder, at det ikke kan betale sig at dyrke Landets Jord. Jeg har ikke talt om Landbruget i denne Forbindelse, jeg har talt om Mulighederne for at faa skabt saadanne Forhold under de Vilkaar, vi har, at det kan betale sig at dyrke Landets Jord. Jeg føjede ogsaa til: uanset hvilken Bonitet den har, og hvem der ejer den, fordi jeg mener, at det er Grundelementet, hvorom Rentabiliteten og alt det andet maa komme til at krystalisere sig.

Det, den højtærede Minister kan drive det til, er altsaa, forstaar jeg, en Pris, som ligger paa 11 Kr., men om den er der sagt fra alle Sider, ogsaa af det ærede 4de Medlem for 4de Kreds (Veistrup), at den tilfredsstillede ingen, da vi havde den sidste Kornlov, men fremkaldte Kritik fra alle Sider. Hvorfor? Jo, naar der spærres af for Afsætningen af vore dyriske Produkter, har det danske Landbrug, uanset — det gentager jeg —, om det er stort eller lille, en Mulighed tilbage; det er den gennem Korn dyrkning at indvinde Erstatning for de 100 Mill. Kr., som vi sender ud af Landet til Indkøb af Korn, medens vi nu, som jeg sagde før, feder Kreaturer til en Pris, som det slet ikke kan betale sig at fede dem til, fristet af det billige Dumpingkorn. Vi øser med Støtte af Staten Penge ud i lange Baner til Grundforbedring, Afvanding og Mergling. Vi søger derigennem at indvinde Muligheder for at skabe en højere Ydeevne paa Landbrugets Jord. Men Slutresultatet, Konklusionen af det hele, en fornuftig Pris paa det, vi avler paa Landbrugsjorden, maa ikke fremkomme af Hensyn til, at der er visse Elementer inden for

Landbruget, der er interesseret i det modsatte, og fordi den højtærede Landbrugsminister ensidigt stiller sig i disse Interessers Tjeneste.

Landbrugsministeren (Bording): Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Hauch) udtalte, at der er stor Forskel paa Situationen nu og den for 50 Aar siden, idet vi dengang havde store Muligheder for Afsætning af Husdyrprodukter. Men det vidste man ikke dengang. Det blev der — det blev der, ærede Medlem. Om vi har saadanne Chancer eller ikke, ved det ærede Medlem ikke. Men det ærede Medlem vil sikkert erkende, at hvis dansk Landbrug i kommende Tider ikke kan baseres paa stor Husdyrproduktion og Salg af dyriske Produkter, men skal gaa over til meget mere ekstensiv Drift og en Indskrænkning i Husdyrholdet, er dansk Landbrugs gyldne Tider og Betydning forbi. Jeg erkender, at som Situationen er i Øjeblikket, er den meget vanskelig, og den peger ikke i Retning af fri Omsætning o. s. v. Men til Dato har vi netop ved Hjælp af de billige Raastoffer kunnet opretholde Husdyrholdet og Husdyrproduktionen, vor store Eksport, saa nogenlunde. Den Dag vi gaar over til en Ændring, der begunstiger Kornproduktionen paa Græssets og Roernes Bekostning, er vi ved Indledningen til noget, som er farligt for hele Nationen. Derfor siger jeg, at det skal man ikke gøre, før vi er pisket og nødt til det. Jeg tror ikke, at Danmarks Fremtid ligger i en ekstensiv Drift af Jorden; jeg mener derfor, at det er meget farligt at gaa over til det, her er Tale om, og jeg vil sige til det ærede Medlem, at enten vi køber Fødestoffer i Lande, som ingen ting køber af os, eller vi køber Korn i Lande, som ikke køber noget af os, gør ikke stor Forskel. Og det, der vil ske, hvis man forhøjer Kornprisen til det Tal, her er nævnt, er, at Korn rykker ind paa Græs' og Roers Bekostning; naar man overvejer, at dette vil blive Resultatet, tror jeg, man alligevel viger tilbage for det.

Den ærede sidste Taler (Jefsen Christensen) udtalte, at det at fede Kreaturer, fordi man er fristet af det billige Korn, skal vi lade være med. Men det ærede Medlem har selv været den varmeste og stærkeste Kræver af, at vi skulde give Tilskud til denne Produktion. Er der noget, der frister til Opretholdelse af Kødproduktionen, er det det Tilskud, som gives til den Produktion, som det ærede Medlem interesserer sig saa meget for. Er der noget, man skal gøre for at formindske denne Produktion,